

המפתחות

מערבית: ששון סומך

כף-הייד המקעקעת בהבטחות
 נפנפה בלי-הרף, נעלמה
 והספור התחיל מסופו
 והמפתחות שהשלכנו אל תחתית הים
 משכו את תשומת לבם של הדגים האוהבים
 והם החלו לאסף צדפים צבעוניים
 כמסגרת לאהבת-אנוש.
 אחר שחו לעבר החוף
 להשליך מפתחות-לבם על החול.

הנס הראשון

הסטקיה שליך שתי הכנסיות התעוררה
 לקול תפלות-אין-עמק.

לפנים היה זה בית-ספר מתחיל
 שבו, לפני רבע מאה ארכה,

למדתי אותיות וספרות
 ומבנה העולם

וגם שננתי את המעשיות המזיפות
 ככתוב בספרים.

היום בכפר אשר לו שתיתי מעט יין
 להתאושש

במקום שהיו בו הבנים משחקים ורבים
 עד שהפכו לאבות אוכלי בסר

השותים ערק ליד הגרנות הארכאיות.
 המים שם הפכו זה שנים ליין משבח.

פה ושם שלחנות ואכל
 תחת ספסלים ומחברות

וסוחרים עם סיגריות תחת תלמידים עם עפרונות
 וחתולים שחורים מזנבים

הזוקרים צואריהם
 בצפייה לפרורים הנזרקים בכונה או במקרה.

אינני מהנדס ולא אוכל לציר המשלש הדמיוני
 ולקבע בזויותיו סטקיה ושתי כנסיות

אינני שוגה בהזיות

אכן בין שתי הכנסיות כפר ובית-ספר ישן
 שהפטריארך השני עשאם לסטקיתו הראשונה
 והכוסות נעשו לבנים כחלב.

עת התחיה הגיעה. הנסים היו לשגרה.
 אשרי פגישתנו. אשרינו.

מישל חדאד משורר ברנצרת, יליד 1919. מראשוני
 הסופרים הערבים שהחלו מפרסמים מיצירתם לאחר
 קום המדינה. עד כה הוציא ארבעה קובצרי-שירה.
 שני השירים המובאים כאן תורגמו מתוך הקובץ "אם
 תשאל" שהופיע בנצרת בשנת 1975.

שולמית אפפל

★

את עומדת ממני קשיותך כלחם הטוב
 הכל הנזעם יפי כזה

שתי פטמות שרואים אצלך כל הקיץ
 ואת עמק מן הבטן תמונה מדהימה

פראות כזו כל פעם.